

σωμεν πάντες, οἱ Ἕλληνες μίαν οἰκογένειαν ἀδελφοποιημένην καὶ ὁμονοοῦσαν καὶ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ βίου καὶ ἐν ταῖς βιωτικαῖς ἀπολαύσεσι. Φανταζόμεθα κατάργησιν πατέρων, κατάργησιν μητέρων, κατάργησιν ἰδιαιτέρων παίδων, ἰδιαιτέρων μαγειρείων καὶ κατσαρολῶν καὶ κλινῶν καὶ τραπεζῶν· ἐκλέγομεν τὸν κ. Γσόχαν ἢ τὸν κ. Χαραμῆν κοινὸν πατέρα· αὐτὸς θὰ φροντίσῃ νὰ μᾶς θρέψῃ, νὰ μᾶς ἐνδύσῃ, νὰ μᾶς κατακλίνῃ, νὰ μᾶς διασκεδάσῃ, καὶ ἡμεῖς ὡς τέκνα εὐάγωγα καὶ εὐπειθῆ θὰ δεχώμεθα ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ χειρὸς τὰ δῶρα τῆς μεγαλοδορίας του. Τῷ ὄντι πρέπει νὰ λείψωσι καὶ αἱ ὀλίγα φροντίδες, αἵτινες μᾶς ἔμειναν, καὶ ὡς πέριτται καὶ ὡς ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸν τελειότερον πολιτισμὸν εἰς ὃν βεβαίως φερόμεθα. Κάτι ἀσχολίαι μὴδαιμναὶ περὶ οἰκογενειακῆς ὑπολήψεως, κάτι μικροὶ ἐνθουσιασμοὶ περὶ τοῦ κακοῦ ἢ καλοῦ, κάτι ἀρχαῖαι καὶ προλήψεις περὶ τιμῆς ἢ ὑπολήψεως, κάτι πτωχαὶ ἰδέαι περὶ δημοσίων ἡθῶν, κάτι ψωρογνωμικὰ περὶ σεμνότητος καὶ εὐσχημοσύνης κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς περιπάτους τὰ ὅποια διατηροῦνται εἰσέτι εἰς στενάς τινας κεφαλὰς, πρέπει νὰ λείψουν ἅπαξ διὰ παντός, ἂν θελωμεν νὰ τελειοποιηθῶμεν ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ ν' ἀποτελέσωμεν ὄχι μόνον τὸ πρωτοτυπώτερον βασιλεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν πρωτοτυπώτεραν κοινωνίαν τῆς ὑψηλῆς.

Πρέπει νὰ ἀφύσσωμεν ἀνά μίαν ἔδραν διὰ τὸν θεωριλέστατον Μητροπολίτην Ἀθηῶν καὶ τοὺς ἀγίους συνοδικούς ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπου διασπείρει ἀφειδῶς τὰ καλλιτεχνικὰ αὐτῆς τάλαντα ἢ Ἀϊδὲ· πρέπει νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον νὰ παίξῃ τὸ μέρος τοῦ μπαλάτσου ἐν τῷ Ἄντρῳ τῶν Νυμφῶν· πρέπει νὰ ἀναβιβάσωμεν ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος τὸν φιλοσοφικώτατον ὄνον Ριγκολῶ ὅπως ἀγορεύσῃ περὶ τῆς μεγάλης ἰδέας καὶ τῆς κλασικῆς ἡμῶν καταγωγῆς, πρέπει τέλος πάντων νὰ καταργήσωμεν πᾶσαν πρόληψιν καὶ νὰ βαπτισθῶμεν σὺν γυνικίῃ καὶ τέκνοις εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ ἰδιορρύθμου ἡμῶν πολιτισμοῦ ὅπως μετεδόθη ἡμῖν ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς λάσπης διὰ νὰ ἀναγεννηθῶμεν ἐντελῶς καὶ ἀνέτως.

Καὶ ὅταν κατορθώσωμεν ταῦτα πάντα, ὅταν παύσῃ παρ' ἡμῖν διάκρισις μεταξὺ τιμῶν καὶ ἀτίμων, μεταξὺ σπουδαίων καὶ κούφων, μεταξὺ ἀσχολίας καὶ διασκεδάσεως, μεταξὺ γυναικῶν καὶ θεατρίνων, μεταξὺ πολιτικῶν καὶ μυσικῶν, μεταξὺ τέκνων καὶ σκύλων, μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, μεταξὺ οἰκογενείας καὶ ξενοδοχείου, μεταξὺ κλίνης καὶ θεάτρου, ὅταν καταστήσωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν πορονίδια ἀσώματα καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ρυπαρὰς φυσαλίδας, τότε ἂς καλέσωμεν ἐξ Ἑβρώπης ὅσους δυνάμεθα σοφοὺς διὰ νὰ μελετήσωσι τὰς ἰδιότητας καὶ τὰς ἰδέας ἡμῶν διὰ νὰ ἀνακαλύψωσιν εἰς ποῖον γένος καὶ εἶδος τῆς ζωολογικῆς κλίμακος πρέπει νὰ καταταχθῇ τὸ ἄφροντι καὶ εὐτυχῆς αὐτὸ πλάσμα τὸ ὁποῖον καλεῖται Ρωμῆός.

Ἰμβριος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Μελίτης ἡ κυβέρνησις τηλεγραφικῶς ἀνταπακρινόμενη μετὰ τοῦ προξένου τῆς δὲν ἔλαβεν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ διαδοθέντος κρούσματος.

Ἐδημοσιεύθη ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς νομάρχας περὶ ἀμερολήπτου ἐργασίας τῶν διο-

κητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἡμερησιῶν. Ἐν ταύτῃ διὰ θερμῆς καὶ ἐντόνου φράσεως προσκαλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐμπνεύσωσι πρὸς τὸν Δῆμον τὴν πεπαιθῆσιν ὅτι οὐχὶ διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων, πάντα τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα προστατεύονται ἀδιακρίτως ἐξ ἴσου, ἢ δὲ Κυβέρνησις περιφρουρεῖ πιστῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψήφου, καὶ ὅτι ὀφείλουσιν ἀδικαίεπτως νὰ ἐπιτηρώσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους, νὰ τιμωρῶσι τοὺς παρεκτροπομένους, καὶ νὰ καταγγέλλωσι τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου, πρὸς δόξαν τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου καὶ τῶν συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους θεσμῶν.

Ἦραία καὶ ἀξιόπαινος εἶνε ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἔαν, ὡς εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς, αὐτῷ καταστῆ δυνατὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσίς της.

Ἀπεφασίσθη νὰ συνεδριάξῃ καθ' ἑκάστην τὸ ἱατροσυνέδριον.

Ἡ ἐναντίον τῆς χολέρας προληπτικὴ ἀστυνομία τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐργάζεται δραστηριώτατα. Εἰς Ἀϊ-Γεώργη ἐστάλησαν σκαπανεῖς, κτίσται, διάφοροι ἄλλοι καὶ ἐργάζονται δραστηριώτατα. Ἡ ἐξ Αἰγύπτου μεταστάσεις ἐπαπειλεῖται ἀφθονωτάτη. 380 ἀναμένονται αὔριον. Ἄλλοι δὲ διὰ τῶν Ἀθηῶν τῆς Πανελληνίου καὶ ἄλλοι διὰ δύο ρωσικῶν. Μέχρι τοῦδε τὸ γενναῖον παράδειγμα τῆς ἱατρικῆς ἀφοσιώσεως ἐν ὥρᾳ κινδύνου ἔδωσαν δύο καὶ μόνον ἱατροὶ, ὁ δημοτικώτατος κ. Ζωχιός καὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου, θεθέντες ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου.

Ἐκ Σύρας ὁμῶς ἐτηλεγραφήθη ὅτι οὐδεὶς ἱατρὸς δέχεται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Δήλου, τὸ ἡμίσειαν μόνον ὥραν ἀπὸ τῆς Σύρας ἀπέχον. Ἡ διαγωγή τῶν ἱατρῶν τῆς Σύρας κατέπληξε τὸν κ. ὑπουργόν. Καὶ βεβαίως θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ δικαίη τιμωρία τοιούτων ριψασπίδων.

Ἐξεδόθη τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Φρεαρίτου, βαρὺ, βαθύ φιλοσοφικόν, κάλλιστα κατηρητισμένον, πολλὰ ὑπισχνούμενον μετεωρολογοῦν ἐν πολλοῖς, ἐν γένει καλλιπέστατον, καθὼς συνειθίζει ὁ κ. Φρεαρίτης. Θέλομεν τὸ σχολιάσει εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον.

Τὸ κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτικὴν ἢ δημοτικὴν συνειθισμένα τραγοῦδια περὶ καταπιέσεων πραγματικῶν ἢ μὴ, ἤρξαντο καὶ πάλιν εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ ὅλους τοὺς ρυθμούς. Ἐννοεῖται ὄργανα, ἦτοι σάλπιγγες καὶ κλαρνέτα καὶ φλάουτα καὶ κόρνα τῶν τραγοῦδιῶν τούτων εἶνε αἱ ἀντιπολιτευόμενα ἐφημερίδες. Τὸ βέβαιον εἶνε ἐφέτος αἱ ἐκλογαὶ περιεβλήθησαν χαρακτῆρα παθητικώτατον καὶ εἰς τοῦτο πταίει βεβαίως οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανά της ἀνώτερα καὶ κατώτερα, πρὸ πάντων αἱ κραυγαὶ ἐξεγείρονται κατὰ τῶν χωροφυλάκων καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κατὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων. Δίκαια εἶτε μὴ, νομίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀρῇ ἐκ τοῦ μέσου, πάντα ταῦτα τὰ παράπονα, ζηλοτύπως ἐπιδιώκουσα τὴν δόξαν ὅτι διενήργησεν ἀφατριάστως δημοτικὰς ἐκλογὰς. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ δόξα αὕτη περισσότερον ἀνήκει εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἰς τὸν ἀρθρογράφον Τρικούπην τοῦ 1875 τὸν ἐξ ἀπροόπτου κληθέντα εἰς τὴν ἀρχὴν παρὰ τὰ δικαιώματα τοῦ Κουμουνοδούρου, τοῦ Δεληγεώργη καὶ τοῦ Ζαίμη, παρὰ εἰς τὸν σημερινὸν μονακράτορα καὶ παντοδύναμον Τρικούπην, τὸν κεκορεσμένον ἤδη δόξης, καὶ ἐξουσίας, καὶ μεγαλοσταύ-

ρων, οὐχ ἥττον τολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι πάντοτε ἡ φιλοτιμία πρέπει νὰ ἦναι τὸ ἀπαραίτητον προσὶν τῶν πολιτευομένων, οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες εἶνε ἐπίφοβοι καὶ καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, πολλῶ μᾶλλον προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἐν ἐπαρχίαις ὀλιγανθρώποις, ὅπου τὰ οἰκογενειακὰ καὶ πολιτικά μίσθ οὐδέποτε σχεδὸν παύουν τοῦ νὰ κοχλάζωσι. Τὰ λόγια εἶνε περιττά· ἡ διοίκηση τοῦ Τρικουπῆ θὰ κριθῆ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς κάλπης ἐγκλημάτων, ἅτινα θὰ τελεσθῶσι διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς. Δυστυχῶς τὰ προμηνύματα δὲν φαίνονται ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἰδίᾳ τῶν δικαστικῶν πρέπει ἐπὶ τέλος νὰ μελετηθῆ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἰδιαζόντως καὶ νὰ λυθῆ ἐν τῇ προσεχῇ συνόδῳ τῆς Βουλῆς ἀνυπερθέτως. Καὶ αὐτὸς ὁ διαταγμὸς εἶνε πλέον ἐγκλημα καὶ οὐδεμίαν δικαιολογίαν ὑφίσταται καθ' ἡμᾶς πρὸς ὀλιγομίαν κοινωνικῆ καὶ πολιτικῆ προβλήματος τοσοῦτον σοβαροῦ ὅταν συλλογισθῶμεν ὅτι ὁ τελευταῖος ψαῖς τοῦ Μεσολογγίου ὡς πρόξενος λαμβάνει 800 καὶ 1000 δραχμὰς κατὰ μῆνα, οἱ δὲ ἐφέται τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν φοβερὰν μάλιστα ὑπερτίμησιν τῶν τροφίμων μόλις τετρακοσίαι, μετὰ τὰς κρατήσεις καὶ τὰς παρακρατήσεις, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀγανακτήσωμεν ἐναντίον τῆς παραφροσύνης, ἢ νὰ μὴ τι χειρὸν εἴπωμεν, τῶν ἡμετέρων πολιτῶν. Πολλὰ δύναται τις νὰ γράψῃ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐλπίζομεν μάλιστα νὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοσοῦτον εἶνε πρόδηλον τὸ δίκαιον τῶν ὑπαλλήλων, ὥστε ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ὑφίσταται εἰσέτι ἀνάγκη λόγων· εἶνε γελοῖον νὰ θέλωμεν ὑπαλλήλους καὶ δικαστὰς ἀκεραίους, ὅταν στερῶμεν αὐτοὺς τῶν μέσων τῆς ἀπολύτου ὑπάρξεως· ἐσχάτη δὲ περιφρόνησις πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἠθικὴν εἶνε οἱ μὲν μισθῶναι νὰ κερδίζωσι δύο καὶ τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα οἱ δὲ δικασταὶ νὰ λιμοκτονῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Μανθάνομεν ὅτι οἱ ἐφέται τῶν Ἀθηνῶν μεταβάλλουσι ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπέβαλον αὐτῷ αἴτησιν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν. Πρέπει ἡ κοινωνία σύσσωμος νὰ ἐγερθῆ ὑποστηρίζουσα τὴν αἴτησιν ταύτην· διότι ἡ κοινωνία μόνον κινδυνεύει ἐκ τῶν οἰκονομικῶν δυσχεριῶν τῶν ὑπαλλήλων ἢ πολιτικῆ αὐτὸ ἠθέλησε πάντοτε, πτωχὸς καὶ ἐπαίτας ὑπαλλήλους, ἵνα ἐκμεταλλεύηται αὐτοὺς ἀσυνείδητοτερον καὶ ἵνα ἔχῃ αὐτοὺς ὄργανα τῶν ἀισχυρογυιῶν τῆς.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τρόμος καὶ φόβος ἐπικρατεῖ ἀπὸ τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν τῆς χολέρας, ἀλλ' εἰς τοὺς Εὐρωπαίους μόνον, διότι εἰς τοὺς Φελλάχους δὲν κάμνει καμμίαν ἐντύπωσιν τὸ ἀκουσμα. Ὡστε συναντῶνται, ὡς πρὸς αὐτὸ, μετὰ τοὺς Ἀγγλους. Μόλις ἐβεβαιώθη ἡ φήμη περὶ τῆς ἐμφάνισης τῆς χολέρας, καὶ ἤρχισαν νὰ σκέπτονται περὶ φυγῆς, οἱ εὐπορώτεροι δὲ καὶ νὰ πραγματοποιήσωσι ταύτην, ἐνῶ συγχρόνως μετὰ τὴν Δαμιέτιν διαδοχικῶς ἠγγέλλοντο ἡ Μανσοῦρα, ἡ Τάντα, τὸ Πόρτ Σαῖδ ὡς προσβληθεῖσαι. Εἶνε δὲ κητεπταχωρημένοι οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας σκεπτόμενοι ὅτι πρὶν ἔτι συμπληρωθῆ ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναχωρήσεως τῶν, καὶ ὀλιβερώτεροι δυσχερεῖαι τοῖς παρουσιάζονται. Διεδόθη δὲ ἡ

χολέρα ἐκ τῆς ἐπιζωτίας, ἥτις μαστίζει τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας· τὰ φοβίμια δὲν ἐθάπτοντο, ἀλλ' ἐγδέρνοντο καὶ ἐρίπτοντο εἰς τὸν ποταμὸν· αἱ ἀναθυμιάσεις δὲ τῶν ὀλίγων νερῶν τοῦ ποταμοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἐμόλυναν τὸν ἀέρα, βοηθούμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος. Πταίει δὲ καὶ ἡ μωρία αἰγυπτιακοῦ τινος νόμου, καθ' ὃν διὰ νὰ θάψῃ τις τὸ ζῶον του πρέπει νὰ πληρῶνῃ φόρον 2 λίρας· οὕτως οἱ Φελλάχοι ἐπροτίμων νὰ τὰ ρίπτουν εἰς τὸν ποταμὸν, ἀφοῦ δὲν τοῖς ἐγένετο καὶ καμμία παρατήρησις.

Ἐν Πάτραις ὁ μόνος καὶ γενικὸς ὑποψήφιος τῆς μεγάλης ἐκεῖ ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις σύσσωμος θέλει ἀγωνισθῆ κατὰ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ κ. Ρούφου, ἀνεκνήρυχθη ὁ κ. Πατρινός· ὑποστηρίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστομένου Κομπογούρη, ὁστις εἶχε φέροι τὴν ἰδίαν ἐλευτοῦ ὑποψηφιότητα εἰς τὸ μέσον, οὐχὶ σπουδαίαν, ἀλλ' ἵνα ἐξαναγκάσῃ τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους νὰ ὑποστηρίξουν πρόσωπα ἱκανὰ καὶ ἐκτὸς τῶν κομμάτων. Ἄλλ' αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀπέτυχον. Καὶ ὁ ἄλλος δὲ ἀνακνήρυχθεις ὑποψήφιος Κ. Κόλλας, διατρίβων ἐν Γαλλίᾳ, ἀπήντησεν ἀρνούμενος τὴν ὑποψηφιότητα. Ἀπὸ τοῦδε μᾶς διαβεβαιούσιν ἐκείθεν ὅτι κατὰ κράτος ἤττηθήσεται καθ' ὅλους τοὺς δήμους ὁ κ. Ρούφος.

Ἀποσπῶμεν ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐξ Αἰγίου:

«Ὁ κ. Φαραζουλῆς ἀπεσπᾶσθη τοῦ κόμματος τοῦ κ. Μεσσηνέζης, παραβᾶς τὰς συνθήκας καὶ τὰς σπονδὰς τοῦ 1881, ὅτε ὑποστηρίχθη παρὰ τοῦ κόμματος τούτου, ὡς διάδοχος τοῦ τότε ἀποθανόντος δημάρχου Σ. Μεσσηνέζης, διότι ὁ κ. Πολυχρονιάδης ἐννοήσας τὴν φιλαρχικὴν ἀδυναμίαν του, διὰ νὰ φέρῃ ρήγμα εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Μεσσηνέζης, παρητήθη τῆς ὑποψηφιότητός του ὑπὲρ ἐκείνου. Οἱ κομματάρχισκοι μετεποιήθησαν εἰς χρεώγραφα παιζόμενα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἀλλάσσουν ὅλα τὰ κομματικὰ σημεῖα, καὶ ὅστις κάμει τὰς γενναιοτέρας παραχωρήσεις εἶνε ὁ ἄνθρωπος τῶν αἰσθημάτων του».

Ἐν Πύργῳ, κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Ἀνδρέα Αὐγερινοῦ, μικροῦ δεῖν συνέβαινον αἱματηραὶ σκηναί. Κατὰ τὸν ἐπιστέλλοντα ἡμῖν ἐκείθεν, ἡ ἥττα τοῦ κ. Αὐγερινοῦ εἶνε ἀναμφισβήτητος· διαδίδεται ὅτι ὀλίγους ψήφους ἐξηγόρασε διὰ χρημάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀμφισβόλους.

Κάλλιστον ἔργον φιλοτιμῶν νέων ἰατρῶν τῆς πρωτεύουσας ἔχομεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν τὴν ἐκδοσὴν Ἑφημερίδος τῆς Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς, συντασσομένης ὑπὸ τῶν κυρίων Γ. Βάφα, Χ. Ἀναστασιάδου, Α. Χασιώτου, Α. Δαυβέργη, Β. Πατρικίου καὶ Χ. Γ. Ράλλη. Ἡ Ἑταιρία τῆς ὑγιεινῆς πρὸ χρόνου καταρτισθεῖσα ἀποβλέπει εἰς μεγάλην καὶ κατεπεύγουσαν ἀνάγκην τῆς χώρας μας· ἡ δὲ ἐκδοσις ἰδίως Ἑφημερίδος συγκεντροῦσιν τὰς μελέτας καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν μελῶν αὐτῆς ἥτο ὄρος ἀπαραίτητος σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς φιλοτιμίας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου σκοποῦ· οὐδὲν εὐαρεστώτερον θέαμα νεολαίας ἐπιστήμονος ἐργαζομένης μετ' ἐπιμελείας καὶ νοημοσύνης ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ τῆς χώρας.

Ἡ σκονοκύλιστος ὁδὸς τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου καὶ ἀπὸ

των παρλιισίων και του Σταδίου άφθη πλέον εις τον έλεον των άμαξών, των ίππων και των πεζοπόρων. Πώς δέν εσχματίθη εις μίαν μεγάλην τάφρον, θαύμα, και πάλιν θαύμα. "Ας ένθυμηθη όποιαδήποτε άρχή έχει την έπιβλεψίν της ότι είνε όδός περιπάτου, όδός αναφυχής, όδός κυκλοφορίας μεγάλης και ά; στρέψη ίλεων βλέμμα και έπί της ταλαιπώρου αύτης, ή; τό μόνον κρίμα είνε νά συνορεύη με τον άνακτορικόν κήπον, και διά τούτο ίσως νά καταντᾶ πολύ δημοκρατική.

Έπανήλθεν από τριημέρου εκδρομής μέχρι Σύρου ο διευθυντής του «Μη Χάνεται».

ΤΙΝΑ ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ;

Μέγα ζήτημα πρό πολλού συζητούμενον και μηκέτι λυθέν ταρασσει την δημοσιογραφίαν μας. Τίς θα άντιβασιλευση κατά την προσεχή αναχώρησιν αυτού τον βασιλέα, ή βασίλισσα ή τό ύπουργικόν συμβούλιον ; 'Επί τούτου απέδειξεν άκροῦσαν άπρονοησίαν ή Κυβέρνησις, άλλ' ίσην βεβαίως και ή Αύλή. 'Εάν ή Αύλή προεγνώριζε, και θα προεγνώριζε βεβαίως, ότι ο βασιλεύς θα αναχωρήση μόνος εις Γερμανίαν, ώφειλε νά ειδοποιήση τό ύπουργείον έν όσω ήτυπαρούσα ή Βουλή ίνα εισαχθῆ εις αύτην νόμος περί άντιβασιλείας της βασίλισσας; έν όσω ύφίσταται παρ' ήμίν ο θεσμός της βασιλείας πρέπει ο θεσμός ούτος νά διατηρήτη την σοβαρότητα του και την αξιοπρέπειάν του. Τό μέχρι τούδε γενόμενον, ή διαχειρήσις τούτέστι της βασιλικής εξουσίας ύπό του ύπουργικού συμβουλίου ολκλήρου, έχει τι κωμικόν και είνε αξιον άρθρον των κανονισμών των διαφόρων ένταύθα Συλλόγων, ούχι όμως άρθρον του πολιτικού οργανισμού κράτους μη άδδηρικου. 'Αλλά τούλάχιστον ήτο

άνεκτόν και τό κωμικόν όταν ολόκληρος ή βασιλική οικογένεια έταξείδευε, άλλά προκειμένου νά διαμείνη ένταύθα, κατά τό θέρος, ή βασίλισσα, τό κωμικόν θα έδιπλασιάζετο άν ή βασιλική εξουσία άνετίθετο εις τον σύλλογον των ύπουργών. 'Αποτελεί καθαρώς άνομον παρανομίαν και πρωτοφανή σύγχισιν εξουσιών νά περιβάλλεται τό ύπουργείον εξουσίαν άλλην ή όποίαν τό σύνταγμα διαγράφει. 'Η βασίλισσα είνε ο μόνος και άλληθής άντιπρόσωπος του βασιλέως και ως σύζυγος αυτού και ως μήτηρ του διαδόχου και ως φέρουσα τον τίτλον και ως μη έχουσα ούδεμίαν πολιτικήν εξουσίαν έν τῷ Κράτει. 'Εάν δέν προείδον οι ύπουργοί την δυσχέρειαν, νομίζομεν ότι αύτη είνε ίσχυρός λόγος νά συμβουλευσωσιν εις τον βασιλέα νά παραιτηθῆ του εις Γερμανίαν ταξειδίου και των ύγειων λουτρών.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΡΩΜΗΟΙ !

'Η φοβερά νόσος,όχι εκείνα, ύφ' ής πάσχομεν οι Έλληνες, άλλ' ή αιγυπτία, ή 'Αραβική, ή μωαμεθανική χολέρα επιτείνεται έν ταις μεσογειαις και παραλιας πόλεσι της Αιγύπτου και άπειλεί νά διχδοθῆ εις την ύψηλιον. Προσοχή ρωμηοί! αύτη ή ασθένεια δέν είνε άβλαβής, μήτε τόσῳ προσοδοφόρος, ως ή πολιτική, και ούδέν έχει κοινόν με τάς εύτραφείς ή καχεκτικας καταστάσεις του βαλαντίου σας; αύτη, μάτια μου, προσβάλλει κατά πρώτον κατ' εϋθειαν τό πολυτιμότερον πράγμα του ανθρώπου, ήτοι τον στόμαχον, διαδίδεται εις την έντερικὴν χώραν και άποδιώκει την πολύτιμον ζωήν πέραν του νοτίου πόλου. Προσοχή λοιπόν, ένδοξα σαρκία ρωμαϊκά; είνε άμαρτία έν όσω ύπάρχει κεντρικόν ταμείον, και καθ' ήν έποχην έτοιμάζεται μέγα δάνειον, νά άποχαιρετίσате τὰ γλυκύ της πατρίδος έδαφος και νά στρέψητε τὰ νῶτα πρὸς τον άγλαόν και φαινόν της ρωμαιοσύνης ήλιον. Τρέξατε εις του κ. Τρικούπη, παρακα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. άριθ. 506)

- Γνωρίζετε την δεσποινίδα Δεσωκούρ.
- "Εσχον την τιμήν νά χορευσω δις ή τρις μετ' αύτης εις τον οίκόν σας, κυρία δούκισσα.
- Σας άρσει ;
- "Αν με άρέση ; ή δεσποινίς Δεσωκούρ είνε θελξικάρδιος ύφ' όλας τάς έπόψεις.
- Λοιπόν θέλετε νά την νυμφευθῆτε ;
- Συγγνώμην, κυρία δούκισσα, αλλά. . .
- Τί ;
- Μήπως νομίζετε ότι ή δεσποινίς Δεσωκούρ. . .
- 'Εν θά σας δεχθῆ ; Μάλιστα, τό πιστεύω. 'Ακούσατε. 'Η Κλεμεντία Δεσωκούρ είνε όρφανή, χωρίς οικογένειαν, ως σεις ή δε περιουσία της είνε σχεδόν ίση με την

ιδιικήν σας. Είνε αγαθή και εξαίρετος κόρη, γλυκεία, αξιέπραστος; δέν γνωρίζω νά έχη καμμίαν έλλειψιν και βλέπω ότι έχει σπανίας άρετάς. 'Ανοφελές νά όμιλήσω περί των φυσικων προσόντων της, την ιδετε και την έγνωρίσατε. Είνε δέ κάλλιστα κατηροτισμένη ως άνατραφείσα και εκπαιδευθείσα έν οικοτροφείῳ πρώτης τάξεως.

Βαρώνε, είσθε ο κατάλληλος διά την Κλεμεντινήν Δεσωκούρ σύζυγος.

— Φρονείτε τούτο, κυρία δούκισσα ; ύπέλαθεν ο Δεσμαιζ μειδιών, άλλ' ή δεσποινίς Δεσωκούρ δέν συμμερίζεται ίσως την καλήν περί του προσώπου μου ιδεαν σας.

— Οθ' ιδωμεν. Θέλετε νά φροντίσω περί του γάμου σας ;

— 'Αληθώς, κυρία δούκισσα, λίαν συγκινοῦμαι διά τό πρὸς έμέ ένδιαφέρον σας.

— Είσθε αξιος τούτου, κ. βαρόνε. Λοιπόν έχω τον λόγον σας ;

— Μάλιστα, κυρία δούκισσα.

— Αύριον θά ιδω την Κλεμεντινήν και τον γηραιόν κηδεμόνα της.

Τὰ πράγματα διεξήχθησαν ταχέως. Μόνον γρατιά τις γυνή δύναται νά φέρη εις πέρας ύπόθεσιν γάμου, νά έμποδίση τὰ άλλα και νά υπερνικήτη πάντα τὰ παρουσιαζόμενα προσκόμματα.

'Η δεσποινίς Δεσωκούρ, γνωρίζουσα ότι ο κηδεμών αύτης έπέμενε νά ύπανδρεύη αύτην, έπιθυμούσα νά εξέλθῆ της

λέτατε μετά θερμῶν δακρύων τὴν Α. Ἐξοχότητα νὰ ἐκδώσῃ μέτρα αὐστηρὰ, διαταγὰς ἀγγλοταξωνικὰς, ἵνα καταστήσῃ πρῶτον λοιμοκαθαρτήριον μόλους τοῦ ἀντιπολιτευομένου; λιμένας τοῦ Κράτους καὶ νὰ μὴ διορισθῶσιν ἐπιστάται ἰατροί, φαρμακοποὶ, μάγειροι καὶ ὑπηρεταὶ τῶν συστηθσομένων λοιμοκαθαρτηρίων ἢ μόνον καθαροὶ συμπολιτευόμενοι, ἀγνοὶ τοῦ κόμματος ὀπαδοὶ, ἐκλεκτὰ σκευὴ, τῶν ὀποιῶν μόνη φροντίς θὰ ἦνε νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς περιστάσεως, διότι κάθε χρόνον βέβαια δὲν ἐρχεται ἡ χολέρα εἰς τὴν κλασικὴν μας γῆν καὶ οὐδὲ εἶνε ἐλπίς, ὅταν θὰ ἔλθῃ καὶ πάλιν, ποτὲ νὰ εὐρίσκηται τὸ κόμμα εἰς τὰ πράγματα.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Λαμία, 18 Ἰουνίου.

Δῆμος Λαμίας

Ὁ δῆμος οὗτος, φαίνεται, εὐρῶν ἐρεῖνον ὃν ἤθελεν, ἤσυχάζει. Τὸ ρεῦμα, σχηματισθὲν πρὸ πολλοῦ, παρέσυρε καὶ κατέπνιξε πάντα θελήσαντα νὰ ἀντιπολιτευθῇ τὸν νῦν δήμαρχον κ. Σκληροβανιώτην ἢ ἰσχυρὰ χεῖρ, ἡ κινούσα τὸν δῆμον τοῦτον, ὁ κ. Τράκας (καταλαμβάνετε ;) ὑποστηρίζει αὐτόν. Τὸ πᾶν, ὡς βλέπετε, ἐξαρτᾶται ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δημοφιλοῦς βουλευτοῦ Τράκα, ὅστις διὰ τῆς εὐφυΐας του, κολακείας του κλπ. κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἀνωτέραν βαθμίδα, εἰς τὴν τάξιν τῶν πατέρων τοῦ κράτους. Ὅθεν ἡ Λαμία, τοῦ ἡγέτου τῆς Τράκα ὄντος ἀντιπολιτευομένου, εἶνε καὶ αὐτὴ τοιαύτη.

Δῆμος Ἡρακλειωτῶν

Ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἐξελέγετο ὁ κ. Καρναβάς· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ζήλος καὶ ἡ πολιτικὴ φαγούρα ἤρ-

βαρείας ἀτμοσφαιρας, ἐν ἣ ἔζη, ἀπατηθεῖσα ἄλλως ἐκ τοῦ εὐαρέστου ἐξωτερικοῦ τοῦ βαρόνου, περὶ οὗ ἀκαταπαύστως τῇ ἔλεγον ἐπαίνους, παρεδέχθη μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας.

Μετὰ ἑξ' ἐβδομάδας, ἐγένετο ὁ γάμος. Ἡ σελήνη τοῦ μέλιτος ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστος. Ὁ βαρόνος ὑποκρινόμενος εἰσέτι, ἦν τὸ ὑπόδειγμα τῶν συζύγων, ἡ δὲ Κλεμεντίνη νομίζουσα ὅτι θὰ διαρκῆ πάντοτε τοῦτο, διέβλεπε τὸ μέλλον διὰ τῶν ὠραιότερων χρωμάτων του. Ὁ εὐπρεπὴς γάμος εἶχε καταστῆ δι' αὐτὴν γάμος ἐρωτικῶς. Ἠγάπα τὸν σύζυγόν της, οὐδόλως ὑποπεύουσα ἢ νεαρὰ γυνὴ ὅτι ὁ βαρόνος, διεφθαρμένος, ἐστερμένος ἠθικότητος, λίαν περιφίλατος, οὐδέποτε ἠγάπησεν ἄλλον πλὴν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἡδονῶν.

Τὰ πάντα διήλθον ἀρκοῦντως καλῶς μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ πρώτου παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ βαρόνη ἔτεκεν ἐννέα μῆνας καὶ τινὰς ἡμέρας μετὰ τὸν γάμον της.

Τότε ἀμέσως παρὰ τῷ βαρόνῳ ἐπῆλθε πλήρης ριζικὴ μεταβολή. Ἄντι νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτῷ ἡ γέννησις τοῦ υἱοῦ του νέα καθήκοντα, ἀπεναντίας ἐφάνη ὅτι ἀπῆλλαξεν αὐτὸν ὅλως ἄλλων. Δὲν ἔλαβε πλέον ὑπ' ὄψιν ἐμπόδια. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἶχε καταστῆσει πάσας τὰς ἐπιθυμίας του, ἐπὶ μακρὸν ἐδάμασεν ἑαυτόν, ὃν ἠδύνατο πλέον νὰ συγκρατηθῇ. Ἦτο χεῖμαρρος πικρῶν, ἔτοιμος νὰ ὑπερχειλισθῇ, νὰ ὑπερβῇ τὰ προχώματα. Τὸ ἡφαιστειὸν ἐμυκάτο ὑποκώφως ἀνγγέλλον ἐκρηξίν βιαίαν, τρομεράν.

χισαν νὰ γαργαρίζουν καὶ ἄλλους, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ. Καὶ νῦν νέα πρόσωπα ἔχομεν προσβλέποντα τὸν δημαρχικὸν θρόνον, τοὺς κκ. Κόρακαν καὶ Ἀναστασόπουλον. Καὶ ἐδῶ χώνει τὴν μύτη του ὀλίγον ὁ κ. Τράκας· ἔχει δὲ νὰ κἀμῃ καὶ ὁ ἀπόστρατος βουλευτὴς κ. Διοβουνιώτης. Τὰ πράγματα δεικνύουν ὅτι μάχη σφοδρὰ ἐγεγρησεται, ἣς ὁ νικητὴς ἄγνωστος. Πιθανότης ὑπάρχει ὅτι τὸ τῆρπαιον θέλει στήσῃ ὁ κ. Κόρακας εἰς τίνα ἀνήκει ; Ἀγνοῶ. Πολλοὶ τὸν οἰκειοποιῦνται. Ἰδωμεν.

Δῆμος Παραχελωτῶν

Ὁ νῦν δήμαρχος εἶνε ὁ κ. Τραγουδάρας· κατέχει τὴν δημαρχίαν ἐπὶ ἔτη, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν κατακρημίσωσιν, ἀλλὰ ἐφέτος δὲν ἔξερω πῶς μέγας φόβος ἀπειλεῖ τὴν κωμικὴν τοῦ δημάρχου σοβαρότητα. Ἐξετέθη ἐναντίον αὐτοῦ ὁ Πικπακίρόπουλος, ἀγαπητὸς τοῖς συνδημάταις του. Τὸν πρῶτον ὑποστηρίζει ὁ κ. Ζουλούμας, ὅστις εἶνε καὶ βουλευτὴς. Τὸν δεύτερον θέλει δῆθεν δυνάμενος νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ ἐπιθυμητὸς νὰ γίνῃ πανίσχυρος ἐν Φθιώτιδι Τράκας. (Ἄτυχῆς Φθιώτις, τίνες σὲ διέπουνσι, τίνες ἔχεις ἀντιπροσώπους ! . . «Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου.») Τὸ ἀποτέλεσμα ἄγνωστον, δὲν ἐσχηματίσθη ρεῦμα ὑπὲρ οὐδενός.

Δῆμος Σπερχειάδος

Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ πρὸς δυσμὰς μέχρι τοῦ ὄρους Τυμφορετοῦ, τῶν περάτων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐκτείνεται ἡ ἰσχύς τοῦ Κορτογιάννη καὶ μόνου αὐτοῦ. Ἀείποτε ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν δημαρχείων ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐκλέγεται δήμαρχος τῆς μερίδος του· εἰς οὐδέποτε ποτὲ ἐπετράπη νὰ ἐγείρῃ κεφαλὴν· μόλις τινὲς δευλοὶ τολμῶσι ἐνίοτε ὡς χελῶναι νὰ ἐξάγωσι τὴν κεφαλὴν των καὶ πάλιν κρύπτονται ἐντὸς τῶν ὀστράκων των. Ἡ δημαρχία εἶνε πλέον κληρονομικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς Κορτογιανναίους· ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Σπερχειαδιδῶν, διότι ἐνόησαν ὅτι πάντοτε πάσαις

— Οὐδὲν ἔχετε πλέον νὰ φοβηθῆτε τώρα, τῷ εἶπεν εἶπει ὁ Βλαιρώ· ἀπεκτήσατε ἰσχυρὰς σχέσεις, κανεὶς δὲν θὰ σκεφθῇ νὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ εἰς τίποτε. Τὰ πάντα τώρα ἐπιτρέπονται εἰς σᾶς. Ἡ περιουσία τῆς συζύγου σας θὰ ἐμποδίσῃ νὰ παρατηρήσουν λεπτομερέστερον τὴν ἰδικὴν σας. Ἡ Κλεμεντίνη Δεβωκοῦρ σᾶς σκεπάζει. Εἴσθε πλούσιος, ζῆτε ὡς πλούσιος. Δέχεσθε, δίδετε ἐορτάς· ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κάμετε ὅ,τι θέλετε, νὰ ἀπολαύσῃτε τὸν βίον σας.

Ὁ βαρόνος ἀπέπτυσε πλέον πάντα χαλινόν. Εἶχε δέκα πέντε ἵππους εἰς τὸν σταυλόν του καὶ ὀχήματα διάφορα. Πανταχοῦ ἐγένετο λόγος περὶ αὐτοῦ, ἐν τῇ λέσχῃ ἐνεποίει αἰσθησίν, ἄφινε μακρὰν ὀπισθὲν του τὰς ἀμάξας τοῦ ἀρχαίου προαστείου. Οἱ μεγάλοι οἰκονομολόγοι δὲν ἐτόλμων νὰ συναγωνισθῶσι μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν πολυτέλειαν, καὶ ὑπερέβαινε τὰ μᾶλλον διακεκριμένα πρόσωπα κατὰ τὴν λαμπρότητα.

Μέλος τοῦ Ζόκκαῦ-Κλοῦδ ἀνεμιγνύετο εἰς τὰς ἵπποδρομίας· ἐστοιχημάτιζεν. Ἦν τέλος ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας ὁ Λέων τῶν Παρισίων. Δὲν ἠρκέσθη εἰς μίαν παλλακίδα, ἔσχε πολλὰς. Ποῦ δ' εὐρίσκεν αὐτὰ ; Πανταχοῦ, ὅπου εὐρίσκονται αἱ παρισιναὶ αὐταὶ Κίρκαί, ἐν τῷ μελοδράματι, ἐν τῷ χορῷ, ἐν τοῖς ἀντροῖς τοῦ διεφθαρμένου κόσμου, εἰς τινὰς δημοσίους θορυβώδεις αἰθούσας, ἐντὸς τῶν παρασκησίων καὶ μέχρι τῶν βουλευθάρτων.

Διασκέδαζε με αὐτὰς ὁ ἄθλιος, μὴ βλέπων μεθ' ὀπίσσης